

ἀπὸ τῇ βάρκα καὶ μισά της ρεμέτζα, κουπιῶνε πέντε διὰ τῇ σοῦμμα τὰ ριάλια δεκατέσσερα Ν^ο 14, ἔτσι στιμάδα ντακκόρδο, τὴν ὁποίαν σοῦμμα ριάλια δεκατέσσερα ὀμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰν τὰ δώση καὶ μετρήση τοῦ ἄνωθεν Ζαγάλη εἰς τέρμινο ἕως τὶς μεγάλες ἀποκριές¹⁾, τὶς ἐρχόμενες, ὑπόσχοντας τὰ καλὰ του καὶ σωματικῶς καὶ πριντζιπαλμέντε ὀμπλιγάδα ἢ αὐτὴ μισὴ βάρκα καὶ μισὰ ρεμέτζα εἰς τὴν τελείαν ἀποπληρωμὴν καὶ τὰ ἐξῆς:

† σταματέλος μυλωνᾶς²⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† παναγιώτης κοκκίνης³⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

14.

Προικοσύμφωνον τῆς 22 Δεκεμβρίου 1671.

Νοτάριος Β. Μπροσινιόρ (Βιβλ. 85 σ. 113).

〈Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου〉

Ἄρεσκειὰ τοῦ Ἀθηναίου⁴⁾ μὲ τὴν Ἀναστασοῦλλα Μποντία.

1671 Δικεμβρίου 22, προικοπαράδοσι⁵⁾ εἰς τὰ ἄτη μου.

† Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καὶ τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν⁶⁾.

¹⁾ Ἀποκριές. Τὰ κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Ἀπόκρεων ἐν Ζακύνθῳ ἐπὶ Ἑνετοκρατίας Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, *Λεξικὸν* σ. 83-84 ἐνθα καὶ βιβλιογραφία.

²⁾ σταματέλος μυλωνᾶς. Οἰκογ. Μυλωνᾶ ἐν Ζακ. ἐκ τοῦ χωρίου Φιολήτη μαρτυρεῖται τῷ 1580. Μ. Δελή—Κωσταντῖνος ἐκ Γαλάρου ἀπέβη ὁ τρόμος τῶν Τούρκων ἀγωνισθεὶς κατ' αὐτῶν μετὰ τοῦ Λάμπρου Κατσώνη. Ἄλλος δὲ Μ. Νικόλαος ὑπηρετήσας εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν ἐγένετο Φιλικὸς καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μυστρά, ἀπέθανε δὲ ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1856. Ἐν Βενετίᾳ εἰργάσθη εἰς ἔκδοσιν τῆς Γεωγραφίας τοῦ Μελετίου. Ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης μαρτυροῦνται συμβολαιογράφοι Ζακ. οἱ: Σταματέλλος (1660-1696), Ἰωάννης (1696-1727), Γεώργιος (1772-1805), Νικόλαος (1808-1809) καὶ Πέτρος (1811-1829) ὡς οἰκ. ἐπίθ. εἶναι γνωστὸν ἐξ Ἀργολίδος (*Λαογραφία* 4 (1912/3) σ. 159) ἐξ Ἀνδριτσαίνης (*XIΛ*. 587 σ. 201) καὶ ἄλλοθεν. Πρβ. ἐν Κεφαλλ. *Σταματελλᾶτος*.

³⁾ παναγιώτης κοκκίνης. Παλαιότερα μαρτυρία τῆς οἰκογ. ταύτης εὐρίσκεται τῷ 1501 εἰς τὸν κώδικα τῆς μονῆς Ἀναφωνητρίας. Κ. Νικόλαος τοῦ Διονυσίου ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Ζακ. τῷ 1838.

⁴⁾ Οἰκογ. ἐπών. ἐν Ζακ.

⁵⁾ Ἐγγραφον εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφονται καὶ ἐκτιμῶνται πάντα τὰ κατὰ τὸ προικοσύμφωνον συμφωνούμενα καὶ διδόμενα ὡς προῖξ. Πρβ. Ι. ΒΙΣΒΙΖΗΝ, Αἱ μεταξὺ τῶν συζύγων περιουσιακαὶ σχέσεις εἰς τὴν Χίον κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν μετ' ἀνεκδότων νοταριακῶν ἐγγράφων. *Ἐπετηρὶς Ἀρχείου τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 1 (1948) σ. 21 σημ. 3.

⁶⁾ Ἡ ἐπίκλησις τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ ἐγγραφα αὐτὰ ὡς τύπος ἐγκυρότητος τῶν συμφῶνων ἔχουσα τὴν καταγωγὴν της εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, εἶχεν εὖρει τελευταῖον νομικὴν κύ-

1671 Δικεμβρίου 10. Τὴν σήμερον θέλοντας ἡ κυράτσα Ἀναστασοῦλλα, χήρα γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Γιώργου Νίκλου καὶ θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Γιάκουμου Μποντία νὰ παντρευτῇ καὶ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικόν, ὡς καθὼς ὀρίζει ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, τὸ μ(ισσέ)ρ Νικολέττο ¹⁾ Ἀθηναῖο τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, τάσσει του ἡ ἄνωθεν νύμφη διὰ προῖκα καὶ χάρις προίκας, ἐν πρώτοις τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφεντός τοῦ Θεοῦ, ἔπειτα τὰ κάτωθεν, ἡγουν ρουχισμόν, ἀσημοχρύσαφον καὶ μασσαρία ²⁾ τοῦ σπιτιοῦ, δουκάτα ³⁾ χίλια, Ν° 1000, εἰσὲ ὑποστατικὰ ἓνα κομμάτι σταφίδα καὶ ἀμπέλι ἓνα κόρπο, ἀξιναρίων ⁴⁾ δεκάξι, Ν° 16, μὲ ποδάρια ⁵⁾, δύο ἐλιές μέσα, ἀπιδίες δεκάξι καὶ μὲ κάθε του ἄλλο δικαίωμα, πλεόν ἢ ὀλιγώτερον, ὅσο εἶναι καὶ βρίσκεται εἰς τόπον τῆς Ἀγίας Μαρίνας ⁶⁾, σύνορο χωρίου Ἀγίου Δημητρίου ⁷⁾, ἓνα κομμάτι ἀμπέλι στοῦ Μουντίνου, σύνορο τοῦ ἄνωθεν χωρίου, ἀξιναρίων δέκα, πλεόν ἢ ὀλιγώτερο, μὲ ἐλιές ρίζες δώδεκα καὶ μία ρίζα ἀπιδιά καὶ μὲ κάθε ἄλλο τῆς δικαίωμα ⁸⁾, ἓνα κομμάτι χωράφι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βατζελίων ⁹⁾ τεσσάρων, μὲ ἐλιές τρεῖς καὶ δύο ἀπι-

ρωσιν εἰς τὴν Νεαράν 72 Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. Βλ. I. ΒΙΣΒΙΖΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 20. Παρόμοιον τύπον βλ. περιοδ. *Ραδάμανθυν* 2 (1946) τεῦχος 4 σελ. 6 (Σιφναϊκὸν προικοσύμφωνον τοῦ 1799).

¹⁾ *Νικολέττο*. Νικολέττος ὑπόκορ. τοῦ Νικόλας. Ὁ τύπος τοῦ ὀνόματος καὶ ἐν Μάνη.

²⁾ *μασσαρία* (ιταλ. *masseria*) = τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ οἴκου μικρὰ ἀντικείμενα. *Μασσαρικὸ* τοῦ σπιτιοῦ καλοῦνται τὰ χαλκῶματα, βλ. Π. ΦΟΥΡΙΚΗ, Γάμος καὶ γαμήλια σύμβολα παρὰ τοῖς Ἀλβανοφώνοις τῆς Σαλαμῖνος. *Λαογραφία* 9 (1926) σ. 555. Ἐν Κύπρῳ *μασσαρία* καλεῖται τὸ λεπτὸν ὕφασμα. ΧΙΛ. 308 (Ε. Φαρμακίδης) 11.

³⁾ *δουκάτα*. Τὸ *ducato corrente* (=τρέχον, κυκλοφοροῦν) ἦτο ἀργυροῦν, ἴσον πρὸς 6 λίρας καὶ 40 σολδία, τὸ δὲ κυρίως *δουκάτον* (χρυσοῦν) ἦτο ἴσον πρὸς 8 λίρας. Βλ. G. BOERIO, *Dizionario del dialetto Veneziano* 2. Venezia 1859 σ. 249 ἐν λ. *Ducato*. Ἐν Βενετίᾳ ἐκόπτοντο εἰδικὰ νομίσματα χάριν τῶν κτήσεων τῆς Ἀνατολῆς. Βλ. Α. Μ. ΑΝΔΡΕΑΔΗ, Περὶ τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ Βενετοκρατίας Α (1914) σ. 40. Περὶ τοῦ ἀργυροῦ Ζακυνθίου *δουκάτου* εἰδικῶς γνωρίζομεν ὅτι ἀνελόγει κατὰ τὰ ἔτη 1686 - 1690 πρὸς 79 ἄσπρα. Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Σημειώματα περὶ νομισμάτων. Ἐπιφυλλίς ἐν ἐπιθ. *Λαοῦδι* 3 (1912) φύλλ. 31 σ. 12. Πρβ. *Χριστιανικὴν Κρήτην* καὶ Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑΝ, Ἡ Ἑπτάνησος ὑπὸ τοὺς Ἑνετοὺς Ἀθῆναι 1942 σ. 339 κ. ἑξ.

⁴⁾ *Ἀξιναρίων*. *Ἀξινάρι*, τό. Ἑκτασις γῆς πρὸς καταμέτρησιν τῶν ἀγρῶν ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 360 ὀργυῖας τετραγ. δυναμένη νὰ καλλιεργηθῇ δι' ἀξίνης ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας. Ἐκαστον ἀξινάρι διαιρεῖται εἰς τέσσαρας κουάρτες.

⁵⁾ *ποδάρια*. Ποδάρι, τὸ = μέτρον μήκους.

⁶⁾ *Ἀγίας Μαρίνας*. Οὕτως ἐκαλεῖτο ἄλλοτε τὸ χωρίον Κούκιση.

⁷⁾ *Ἀγίου Δημητρίου*. Τὸ χωρίον τοῦτο ἀπαντᾷ ἤδη τῷ 1520.

⁸⁾ *μὲ κάθε ἄλλο τῆς δικαίωμα*. Τυπικὴ ἢ φράσις εἰς τὰ συμβόλαια.

⁹⁾ *βατζελίων*. Βατσέλι, τὸ = ὡς μέτρον ἐκτάσεως ἰσοῦται πρὸς δύο ἀξινάρια ἢ 400 τετραγ. ἐνετικὰ βήματα ἢ 1450 ἰονικὰς ὑάρδας. Ὡς μέτρον χωρητικότητος ἰσοδυναμεῖ πρὸς 70 λίτρας περίπου. Βλ. Α. Μ. ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 46 κ. ἑξ.

δίες καὶ δύο συκιές καὶ ἀμυγδαλιές δύο καὶ μὲ κάθε ἄλλο δικαίωμα ἕτερο ἄλλο χωράφι στοῦ Στέφανου τῇ ράχι βατζελίου ἕναν ἡμισυ καὶ μὲ ἐλιές ρίζες τρεῖς καὶ μὲ κάθε ἄλλο του δικαίωμα ἀκόμη ἀπιδίες τρεῖς, εἶναι μέσα εἰς τὸ ἀμπέλι τοῦ Δημήτρι Παστοῦ ¹⁾, καὶ ἀμυγδαλιές δύο καὶ μία συκολυθία ²⁾ ἐκεῖ μέσα στὴν ἄνωθεν πόσταν ἕνα σπίτι στὸ ἄνωθεν χωρίο μὲ μισοῦ βατζελίου ἀγκιναρόκηπο, πλεόν ἢ ὀλιγώτερο, καὶ μὲ ἕνα ληνὸν καὶ μὲ τέσσερες ἀμυγδαλιές καὶ δύο νεραν-τζίες καὶ μὲ ἑφτὰ ρίζες ἐλιές καὶ τρεῖς ρίζες ροϊδίες καὶ μὲ κάθε ἄλλο των δικαίωμα, καὶ εἰς σὲ κοντάδα ³⁾ δουκάτα ἑκατό, Ν^ο 100. Ὅλα τὰ ἄνωθεν νὰ ἀγροικοῦνται διὰ προικιό ⁴⁾ της καὶ κάθε ἄλλη ἀσπεττατίβα ὅπου τῆς θέλει ἀπαρ-θενεύει εἰσὲ κάθε καιρὸν μὲ κάθε λοῆς τρόπον, ἐβγάνοντας περὶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλι τῶν ἀξιναρίων ἑπτὰ, ὅπου εἶναι φύτεμα μὲ ἐλιές ρίζες τρεῖς καὶ ἀπιδίες τρεῖς, ὅπου τὸ κάνει εἰσὲ σεμπρία ὁ ἀδελφός της ἰν περπέτουο ⁵⁾ ὁ μ(ισσέ)ρ Νικολῆς Μπουζιᾶνος ⁶⁾, ὁ ἀδελφός της, τὸ ὁποῖο νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσία της νὰν τὸ κἀνη ὥς βούλεται. Καὶ ἔτζι ἔμειναν εὐχαριστημένα τὰ μέρη κἀνοντας τέλος καὶ ἔδωσαν τὰς δεξιὰς χεῖρας καὶ φιλήματα ⁷⁾, ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν καὶ βεβαιώνει καὶ

¹⁾ Δημήτρι Παστοῦ. Ἡ οἰκογ. Παστοῦ ἐκ χωρίου Μαριῶν τῆς Ζακύνθου μαρτυρεῖται τῷ 1553.

²⁾ Συκολυθία. Εἰς Πελοπόννησον (Καλάβρυτα, Χ. Ι. Α. 563, 40) καλεῖται οὕτω ἡ συκὴ ἢ ἔχουσα μεγάλα μαῦρα σῦκα. Ἐν Ζακύνθῳ (SALVATOR L., Zante 1904 σ. 447) ὑπάρχουν δύο εἰδῶν *λυθόσυκα*, μαῦρα καὶ ἄσπρα, εἶναι δὲ τὰ πρωτοφανῆ μεγάλα σῦκα, τὰ *ἀγιαποστολίτικα* ἢ *ἀμπρακοῦνες* ἢ *βούσυκα* (*Ἡσύχ. βούσυκα τὰ μεγάλα σῦκα*). Πρβ. Πανδώραν VIII σ. 442. Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ πληροφροῦς τοῦ Ἀρχείου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, εἶναι γνωστοὶ οἱ τύποι *συκόλυθο*, *σκόλυθο*, *ἀσκόλυθο*, *ἀσκόλ-λυνθ-θας*, *λυζόσυκο*, *λύθι*, *λόθι* κ.λ.π. Ὑπόκειται ἐνταῦθα τὸ ἀρχαῖον *ὄλυνθος* (*Ἡσύχ. ὄλυνθος τὸ μὴ πεπαμμένον σῦκον*). Πρβ. Γ. ΧΑΤΖΙΑΚΙΝ, ΜΝΕ 2, 205. Β. ΦΑΒΗΝ, Γλωσσικαὶ ἐπισκέψεις Αὐλωναρίου καὶ Κο-νιστρῶν, Ἀθῆναι 111 σ. 23. Ἐν Κεφαλληνίᾳ εὗρηται καὶ τοπων. *Λυθέα* ἢ, βλ. Κ. ΑΜΑΝΤΟΥ, Die Suffixe der neugriechischen Ortsnamen, München 1903. σ. 66.

³⁾ *κοντάδα* = ἡ εἰς μετρητὰ χρήματα προῖξ τῆς νύμφης. *Ἐχει κοντάδα* = εἶναι πλούσιος.

⁴⁾ Προικιό. Ὁ τύπος τῆς λ. *προικίον* ἀντὶ *προῖξ* καὶ παρὰ βυζαντινοῖς. Πρβ. Φ. ΚΟΥ-ΚΟΥΛΕΝ, Συμβολὴ εἰς τὸ περὶ τοῦ γάμου παρὰ βυζαντινοῖς κεφάλαιον. Ε. Ε. Β. Σ. 2 (1925) σελ. 16.

⁵⁾ *ἰν περπέτουο* (ἰταλ. *in perpetuo*) = διαρκῶς, αἰωνίως.

⁶⁾ Νικολῆς Μπουζιᾶνος. Οἰκογ. ἐξ Ἀρτης εἰς Ζάκυνθον. *Μπουζιαναῖκα* τά, τοπων. εἰς περιοχὴν χωρίου Ἀγίου Δημητρίου μαρτυρούμενον τῷ 1664.

⁷⁾ *ἔδωκαν τὰς δεξιὰς καὶ φιλήματα*. Εἰς διαβεβαίωσιν πίστεως. Πρβ. ἀνάλογα παρ' ἀρχαίοις: Σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν. Ὅμ. Ἰλ. Β. 341, Δ, 159 - Κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. Ἀριστοφ. Νεφ. 81, Ἐμβαλλε χεῖρα δεξιάν πρώτιστά μοι. Σοφοκλ. Τραχ. 1181. Ὡς δὲ ἤκουσεν αὐτοῦ (Ἀγχιλαίου) σπονδὰς λαβὼν καὶ δεξιάν παρὴν ἄγων τὸν Φαρνάβαζον. Ξεν. Ἑλλ. Δ, 1,30. Καὶ δεξιὰς ἔδωσαν τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατη-γοῖς καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Ξεν. Ἀνάβ. κ. α.

ὁ ἄνωθεν γαμπρός, στήν ὁποίαν ἄνωθεν προῖκα νά μὴν ἔχῃ νά κάμῃ εἰσὲ καμίας λοῆς τρόπον τὸ παιδί της, ὀνόματι Δημήτρι, ὅπου ἔχει προκρένδο μὲ τὸν ἄνωθεν ποτὲ Νίκλο. Ἐτῆς ὡς ἄνωθεν εὐχαριστημένοι εἰς μαρτυρίαν τῶν κάτωθεν.

† ἀναστάσις σκορδίλης ¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† νικολὸς ἀθηνέος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

15.

Ἀνώνυμον συνάλλαγμα τῆς 27 Δεκεμβρίου 1671.

Ἀναστάσιος Τούτσας (Βιβλ. 1 σ. 20).

† 1671 Δεκεμβρίου 27. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν κύρ Δικαῖος ²⁾ Νίκλος ἀνταμῶς μὲ τὴ Σταμάτα ³⁾ τὴν ἀδελφή του ἀπὸ τὴ Μάνη καὶ δίδει ὁ ἄνωθεν Νίκλος τὴν ἄνωθεν ἀδελφή του καὶ τὸ ὅμοιο ἐμπαίνει θεληματικῶς τρόπου καὶ ἡ αὕτη Σταμάτα πρὸς τὸν εὐγενῆ σ(ι)ν(ιὸρ) Ἀναστάσιον Λογοθέτην διὰ κοπέλλα δουλεύτρα ἕως χρόνους δώδεκα, Ν^ο 12, καὶ ὑπόσχεται νὰν τὸν δουλεύῃ καὶ σεργίρῃ εἰς ὅλα τὰ χρειαζόμενα ὡς καὶ τὰς ἐπίλοιπας ὅλο τιμητικὰ καὶ νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὰ λόγια καὶ παραγγέλματα τοῦ ἄνωθε σ(ι)ν(ιὸρ) Λογοθέτη τοῦ σπιτίου μὴν ἡμπορῶντας νὰ ἔβγῃ ἕως τὸ ἄνωθεν τέρμενο, εἰ δὲ μὴν νὰ μὴν μπορῇ νὰ γυρεύῃ τίβοτις, καὶ ἔπειτα νὰ τὴν παντρεύῃ ⁴⁾ ὁ ἄνωθεν Λογοθέτης διὰ τὴν

¹⁾ ἀναστάσις σκορδίλης. Οἶκογ. Σκορδίλη ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1510 μαρτυρεῖται ἐκ Κρήτης, Κυθήρων κ. ἄ. Ἐν Κρήτῃ μαρτυρεῖται εἰς Σφακιά τῷ 1435. Ἦτο δὲ μία τῶν σημαντικωτέρων ἀρχοντικῶν οἰκογ. τῆς νήσου κατὰ τὴν δευτέραν βυζαντινὴν ἐποχὴν (ΙΑ καὶ ΙΒ αἰῶνα) καὶ ἐπὶ ἐνετοκρατίας (ΙΓ - ΙΖ αἰῶνα). Κατὰ τὴν παράδοσιν ἀπετέλουν ἓνα τῶν 12 ἀρχοντικῶν οἰκῶν τῶν σταλέντων ἐκ Βυζαντίου καὶ ἀποκατασταθέντων εἰς τὴν Κρήτην ἐπὶ Ἀλεξίου Α' Κομνηνοῦ μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Καρύκη. Βλ. Σ. ΞΑΝΘΟΥ-ΔΙΔΗ, Τὸ δίπλωμα (προβελέγιον) τῶν Σκορδιλῶν Κρήτης. *Ε.Ε.Β.Σ.* 2 (1939) σ. 300, 304 κ. ἐξ.

²⁾ Δικαῖος Νίκλος. Τὸ ὄνομα Δικαῖος ὡς βαπτιστικὸν εἶναι καὶ σήμερον ἐν χρήσει κυρίως εἰς Μέσα Μάνην (τ. δ. Μέσσης). Εὐχρηστοὶ ἐνταῦθα οἱ τύποι Δικῖος ὁ, ἀλλὰ Δικαιοῦ ἡ, ἡ σύζυγος τοῦ Δικαίου. Δικίακας ὁ, Δικαιάρα, ἡ (μεγεθ.). Δικαιούνη, τό (ὑποκορ.). Καὶ οἶκογ, ἐπών. ἐξ αὐτοῦ Δικαιάκος. Ἀλλαχοῦ εὐρεῖται καὶ τὸ θηλυκὸν Δικαία ἡ, ὡς βαπτιστικόν. Τὸ ὄνομα ἔχει τὴν ἀρχὴν του ἐκ τοῦ μοναχικοῦ βίου. Δικαῖος εἶναι ὁ προϊστάμενος εἰς τὰς σκήτας καὶ ἐκλεγόμενος δι' ἐν ἕως τρία ἔτη ὑπὸ τῶν σκητιωτῶν μοναχῶν ἐπέχων θέσιν ἡγουμένου. Βλ. L. PETIT, Actes de l'Athos εἰς παράρτημα *Βυζαντινῶν Χρονικῶν Πετροπόλεως* τόμ. X. σ. 57, 58, 59, 63.

³⁾ Σταμάτα. Ὁνομα γυναικὸς σύνηθες εἰς Μέσα Μάνην καὶ σήμερον. Ὡς εὐχρητικὸν ὄνομα ἐδίδετο ἵνα σταματήσῃ ὁ δαίμων τῆς θηλεογονίας ἢ τοῦ θανάτου. Ἐν Μάνῃ οἱ τύποι Σταματούλλα, Σταματῖνα, Σταματιανή, Σταματικὴ καὶ ὑποκορ. Σταματικό, τό. Περὶ τῶν τύπων τοῦ ὀνόματος ἀλλαχοῦ βλ. Α. ΜΠΟΥΤΟΥΡΑ, Τὰ νεοελληνικὰ κύρια ὀνόματα ἱστορικῶς καὶ γλωσσικῶς ἐρμηνευόμενα. Ἀθῆναι 1912 σ. 168, 169. Πρβ. X. I. Α. 9 σ. 95 - 96.

⁴⁾ Εἰς τὰ τοιούτου εἶδους συμφωνητικὰ ἀναφέρεται καὶ ἡ περίπτωσις τοῦ γάμου διὰ τὸν ὅποιον θὰ ἐνδιαφερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης. Πρβ. Δ. Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΝ, Γενεαλογικὰ Ἀγγε-